

Melchior (CD):

Jeg synes, det er nødvendigt at pege på, efter at flere ordførere har talt om pressens profitinteresser, at det faktisk ikke er særlig profitabelt at udgive aviser i Danmark. Selv de store bladhuse og de store oplag afkaster faktisk ikke overskud, og flere af disse bladhuse ville ikke kunne eksistere, hvis de ikke hentede indtægter fra anden virksomhed såsom trykkerivirksomhed, forlagsvirksomhed, boghandel og andet. Jeg synes lige det skal vides, at motiverne altså ofte er bedre, end mange antager.

Derimod tro jeg ikke, hr. Poul Dam har ret i, at der er en hetz mod pressen til stede. Det, der er tale om, er, at alle jo erkender, at den store del af aviserne gør deres arbejde helt fremragende, men netop på den baggrund må det da være tilladt ligesom på alle andre af samfundslivets områder at forsøge at tage højde for, at misbrug ikke skal kunne finde sted.

Det er alt for fristende ikke at vise en af dagens aviser frem — det er Ekstra Bladet — hvor vi har en stor overskrift, der hedder „Myrdet fordi hun var gravid“. Nu er det altså tilfældigvis en dame i Norge, som er dansk født, men det er jo i og for sig ikke det afgørende, det er et menneske som alle andre. Der er begået et mord, og avisen meddeler „Myrdet fordi hun var gravid“ med, jeg var lige ved at sige meterhøje overskrifter. Når man så læser nærmere, er der en teori om, at det forholder sig sådan, men der er også en teori om, at det er et politisk drab, og der står ydermere i artiklen, at politiet i dag muligvis forventer at få en nærmere belysning af, hvordan det måske forholder sig.

Der er vel ikke noget særligt værn for ytringsfriheden i, at man skal have lov til at give denne meddelelse om en afdød, hvis familie ikke mindst må have mulighed for en hensyntagen, og dette ser vi altså så tit groft overtrådt netop på forsiderne. Aviserne er jo altid bedre indeni end på forsiderne, bagsiderne er også tit meget gode. Derfor må der være rimelighed i at sige: i pressens egen interesse må den medvirke til at få det ude på det værste overdrev luget ud. Selv i boksning er der jo visse regler om fair play, og man kan vist roligt sige, at man normalt ikke matcher en sværvægter med en myggevægter. Pressen er her svær-

vægteren over for myggevægteren, den enkelte borger, som har meget vanskeligt ved at retfærdiggøre sig, hvis der først er sat et stød ind, og det er for billigt at slå med åben handske og slå under bælttestedet i den slåskamp, der foregår i den almindelige offentlige debat, og hænge hinanden ud. Derfor tror jeg, at det før eller senere vil blive nødvendigt at spørge statsministeren, om han som pressens minister gør sig overvejelser om fra regeringens side at komme med et lovforslag om en presseombudsmand.

Ejler Koch (S):

Hr. Holmberg startede med den lidt forbløffende bemærkning, at ytringsfriheden tales der så meget om, eller hvad det nu er, der ligger i det her. Jeg tror nemlig, at der ligger noget meget centralt i det. Hr. Holmberg fortsætter med at sige, at hvis der sker krænkelse af ytringsfriheden og man overtræder grænserne, så skal det koste dyrt. Jeg tror, man må gøre sig klart, at der allerede i truslen om, at hver gang vi befinder os på denne ømtålige grænse, skal det koste dyrt, ligger med nødvendig konsekvens, at næste gang bliver redaktionen forsigtigere, næste gang bliver man mindre kritisk, og langsomt skrider grundlaget for den ytringsfrihed og den pressefrihed, som er fundamentet for vores politiske demokrati.

Hr. Holmberg påberåbte sig også en anset jurist, højesteretssagfører Rørdam. Jeg vil henvise hr. Holmberg til en lige så anset jurist, lektor Frøbert ved Danmarks journalisthøjskole, som i sidste nummer af Dansk Presse har skrevet en artikel med helt modsatte synspunkter af dem, hr. Rørdam fremsatte. Så kan vi få et mere afbalanceret billede af sagen.

Jeg tror derfor, vi bliver nødt til at advare meget kraftigt imod, at vi, hver gang der sker en overskridelse af det, vi selv synes er grænserne, farer ud og forlanger skærpede regler, forlanger yderligere sanktioner. Hermed kan det ikke undgås at vi griber ind i pressefriheden.

Når hr. Jens Møller kommer ind på, at det ikke har været meningen med dette lovforslag at ændre i forholdene på redaktionerne og give bestyrelserne mere indflydelse, så vil jeg da egentlig gerne vide, hvordan man kan sikre, at bestyrelserne bliver økonomisk ansvarlige for meget store beløb,